

1863 om Lønningstillæg for forskellige paa Island ansatte Embedsmænd."

(Den Behandling findes i Tidenden Sp. 875—78.)

Der var ikke til denne Behandling stillet noget Endringsforslag; Lovudkastet i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Da Ingen ønskede at høre sig, fattes Lovudkastet (see Tillæg A., Sp. 1265 ff.), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.

Lovforslaget gaaer nu til Landsthinget.

Man gik derefter til den næste paa Dagsordenen opførte Sag:

Første Behandling af „Forslag til Lov angaaende en forlænget Varighed af Loven af 12te Januar 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter m. m."

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 977 ff.)

Solstein: Jeg tager ikke Ordet for at reise en Opposition imod det fremlagte lille Lovforslag, thi det maa visnok erkendes at være en Nødvendighed; at der haves Bestemmelser med Hensyn til Sundhedsforskrifterne; men da denne Sag paany er bragt paa Baane, vil jeg dog tillade mig at henstille et Spørgsmaal, jeg troer maa være af Interesse idetmindste for en stor Deel af Landet, nemlig hvorvidt det er noget Medlem af Thinget bekendt, at de Forskrifter, som ere udarbejdede ifølge denne Lov, virkelig komme til nogen Nytte i Landcommunerne. Jeg kjender ikke saa Landcommuner, men jeg maa ærlig tilstaae, at jeg ikke kjender en eneste, hvori de Bestemmelser, som ere fremkomne ifølge denne Lov, nogenledes ere komne til Anvendelse, og dette forekommer mig dog værd at lægge Mærke til, samt navnlig, at man hertil maa knytte den Tanke, om det egentlig er heldigt, at vi saaledes fortsætte Lovgivningsvirksomheden paa et Omraade, om hvilket vi forud vide, at Virkningen idetmindste

mange Steder er aldeles ingen. Der er derhos bestemt betydelige Bøder af indtil 200 Rd. for Overtrædelse af Forskrifterne i Sundhedsvedtægterne; men naar vi gennemsee disse, saaledes som de ere bragte til Gylbighed af de fleste Sogneraad, ere de af den Art, at de paa mange Steder aldeles ikke kunne gennemføres. Der er i disse Vedtægter Bestemmelser om Reenlighedshensyn, om Boligers Indretning, om Høiden af Grundene ovenfor vaade Omgivelser osv. i stort Omraade, om Gadelær, om Veie og Stræder, som staae i den meest skærende Modfætning til de paa Landet virkelig sterfindende Forhold. Dette er imidlertid Noget, der ikke blot vedrører de enkelte Byboere, men ogsaa ligefrem Sogneraadene, thi det er bitterligt, at der mange Steder i Landet er Stalde og Huse, som ligge ved Stræder, hvor det er Sogneraadenes eller i alt Fald Beboernes Sag at sørge for, at de blive bedre, medens de trods Sundhedsvedtægterne ere og bestandig have været i samme Tilstand som for 10 til 20 Aar siden. Jeg har troet det rigtigt at gjøre opmærksom paa, at i alt Fald en overordentlig Deel af de Mangler, som man har søgt at faae fjernede ved dette Lovudkast, aldeles ikke ere fjernede, hverhos det forekommer mig, at en Deel af de Bestemmelser, der ere tilveiebragte ifølge dette Lovudkast, ere af en mindre heldig Art, fordi de ifølge de stedfindende Forhold ikke kunne afhjælpes, idetmindste ikke i en saadan Fylde og paa en saadan Maade, som Forskrifterne tilsigte. Der gjælder i dette Forhold, hvad der gjælder i saa mange andre, nemlig, at naar man forlanger for Meget, indretter man Intet. Hvorledes man iøvrigt vil stille sig til dette Lovudkast, er en anden Sag, men jeg har troet det rigtigt at fremsætte disse Bemærkninger, der knytte sig meget nær til det foreliggende Lovudkast.

Justitsministeren: Det maa dog være mig tilladt ligeoverfor det ærede Medlem at fremhæve, at Loven ikke blot angaaer Landet, men ogsaa Kjøbstæderne, og jeg maa derhos paa det Allerbestemteste modsigge ham, naar paaistaer, at der paa Landet er givet Vedtægter, som ere aldeles intetbetydende. Det